Lietas arhīva Nr. C-3530-22/27
ECLI:LV:KURT:2022:1025.C69353022.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā, 2022. gada 25. oktobrī

Kurzemes rajona tiesa:
tiesnese Anda Brīze

rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu sabiedrība ar ierobežotu atbildību „KULDĪGAS SITUMTĪKLI" prasībā pret Kuldīgas rajona zemnieku saimniecību "/nosaukums/" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) "KULDĪGAS SITUMTĪKLI" iesniegusi tiesā prasības pieteikumu vienkāršotajā procedūrā pret atbildētāju Kuldīgas rajona zemnieku saimniecību "/nosaukums/" par parāda par saņemtajiem siltumapgādes pakalpojumiem dzīvokļa īpašumā /adrese/, un nokavējuma procentu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja organizē siltumapgādes nodrošināšanu Kuldīgas novada iedzīvotājiem, pamatojoties uz Kuldīgas novada domes 10.04.2013. protokola Nr. 13 kārtības 58. jautājuma "Par pilnvarojumu SIA "KULDĪGAS SILTUMTĪKLI" sniegt siltumapgādes pakalpojumus Kuldīgas novada pagastos un sadarbības līguma slēgšanu" 2.6. apakšpunktu, kā arī 31.01.2014. Deleģēšanas līguma 1. punktu.

Minētā pilnvarojuma ietvaros tikuši nodrošināti siltumapgādes pakalpojumi nekustamā īpašumā "/adrese/, kura īpašniece ir atbildētāja.

Atbildētājai kopš 2019. gada novembra ir izveidojies parāds par saņemtajiem siltumapgādes pakalpojumiem, lai gan tie tikuši nodrošināti un regulāri saņemti. Uz 2022. gada 31. jūliju atbildētājas parāds par siltumapgādes pakalpojumu bijis 1857,44 EUR. Maksājumus par saņemto siltumapgādes pakalpojumu atbildētāja veikusi neregulāri. Kopš 2021. gada janvāra maksājumi nav veikti vispār.

Līgums ar atbildētāju par siltumapgādes pakalpojuma sniegšanu nav noslēgts.

Atbildētāja 04.07.2022. brīdināta par sekām, kādas var iestāties saistības neizpildes gadījumā. Līdz 02.08.2022. atbildētāja parādu nebija samaksājusi.

Par periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus 94,10 EUR.

[1.1] Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētājas maksu par saņemtajiem siltumapgādes pakalpojumiem par periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. 1763,34 EUR, likumiskos nokavējuma procentus 94,10 EUR un tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus.

[1.2] Prasība pamatota ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pantu, Ministru kabineta 2008. gada 21. oktobra noteikumu Nr. 876 "Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 36. punktu, Civillikuma 1402. pantu, 1652. panta 3. punktu, 1756., 1757., 1759., 1765., 1838. pantu.

Prasītāja nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

[2] Atbildētāja iesniegusi tiesai paskaidrojumu par prasību, kurā norādījusi, ka prasību neatzīst.

Prasītāja 2021. gada 15. novembrī noslēgusi vienošanos ar dzīvokļa Nr. 5 īrnieci /pers. D/ par parāda atmaksu. Atbildētājai nav juridisku saistību ar prasītāju, šādas saistības ir dzīvokļu īrniekiem. Saskaņā ar atbildētājas noslēgtajiem īres līgumiem līgums par siltumapgādes pakalpojumu ar prasītāju būtu jāslēdz īrniekiem.

[2.1] Atbildētāja nav lūgusi lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

[2.2] Pamatojoties uz Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmo daļu, pieņemts lēmums lietu skatīt rakstveida procesā, nosakot, ka saīsinātais spriedums būs pieejams tiešsaistes sistēmā 2022. gada 25. oktobrī, par ko paziņots pusēm.

[3] 2022. gada 13. oktobrī prasītāja iesniegusi prasības pieteikuma precizējumu, saskaņā ar kuru samazinājusi prasījuma apmēru un lūgusi piedzīt no atbildētājas pamatparādu 1513,34 EUR un likumiskos procentus 85,91 EUR. Prasības pieteikuma precizējumos norādīts, ka uz prasības pieteikuma precizējuma iesniegšanas brīdi parāds par siltumenerģiju ir 1599,25 EUR. Par periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. prasītāja aprēķinājusi un lūgusi piedzīt likumiskos procentus par maksājumu kavējumu 85,91 EUR.

Motīvu daļa

[4] Novērtējusi prasību, atbildētājas paskaidrojumā minēto un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[4.1] No 31.01.2014. Deleģēšanas līguma, kas noslēgts starp Kuldīgas novada pašvaldību un prasītāju, redzams, ka Kuldīgas novada pašvaldība deleģējusi prasītāju organizēt Kuldīgas novada iedzīvotājiem komunālo pakalpojumu – siltumapgādes nodrošināšanu.

Lietai pievienotais nodalījuma noraksts apliecina, ka atbildētāja ir nekustamā īpašuma "/adrese/ īpašniece.

No lietai pievienotās grāmatvedības izziņas redzams, ka par siltumapgādes pakalpojuma nodrošināšanu dzīvoklī Nr. /adrese/, par laika periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. izveidojies parāds 1763,34 EUR.

No nekustamā īpašuma nodalījuma noraksta redzams, ka dzīvojamā māja nav sadalīta atsevišķos dzīvokļu īpašumos, taču lietā nav strīda, ka dzīvojamā māja sastāv no būvnieciski norobežotiem un funkcionāli nošķirtiem dzīvokļiem. Arī no Valsts zemes dienesta Kadastra informācijas sistēmā publiski pieejamās informācijas redzams, ka būve ir daudzdzīvokļu dzīvojamā māja. Līdz ar to tiesa atzīst, ka, izšķirot strīdu, ir pamats vadīties no Dzīvokļa īpašuma likuma normām. Arī judikatūrā atzīts, ka, lai gan dzīvokļa īpašumos nesadalītā dzīvojamā mājā nav dzīvokļa īpašumu, Dzīvokļa īpašuma likuma normas ir piemērojamas pēc analoģijas – tiktāl, ciktāl tas iespējams lietas faktiskajos apstākļos un atbilst likuma mērķim (*skat. Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 30.06.2022. sprieduma lietā Nr. SKC-59/2022) 10.1. punktu*).

[4.1.1] Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 3. punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana). Tā kā dzīvojamās mājas īpašniece ir atbildētāja, pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem ir atbildētājai.

Lietā nav strīda, ka starp pusēm rakstveida līgums par siltumapgādes pakalpojuma sniegšanu nav noslēgts. Vienlaikus atbildētāja nav apstrīdējusi faktu, ka viņai piederošajam īpašumam, kā arī konkrētajam dzīvoklim strīdus periodā ir piegādāta siltumenerģija, līdz ar ko konstatējams, ka starp pusēm pastāv faktiskas līgumiskās attiecības. No lietai pievienotās pušu sarakstes redzams, ka sarakstē puses ir risinājušas jautājumu par līguma noslēgšanu. Tāpat no sarakstes redzams, ka atbildētāja sniegusi prasītājai informāciju par katra dzīvokļa apkurināmo platību dzīvojamā mājā /nosaukums/. Saskaņā ar norādīto informāciju apkurināmā platība dzīvoklī Nr. 5 ir 67,4 m^2. Atbildētāja lietai pievienoto parāda aprēķinu nav apstrīdējusi.

[4.1.2] Atbildētāja iebildumus pret prasību pamatojusi ar faktu, ka dzīvokļa Nr. 5 īrniece ir noslēgusi vienošanos ar prasītāju par parāda samaksu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 192. pantu tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Celtā prasība nav pamatota ar prasītājas un dzīvokļa īrnieces /pers. D/ noslēgto vienošanos par parāda atmaksu. Kaut arī dzīvokļa īrniece, noslēdzot vienošanos ar prasītāju par parāda atmaksu, ir uzņēmusies personisku saistību pret prasītāju, konkrētajā gadījumā prasītāja ir izvēlējusies celt tiesā prasību pret atbildētāju kā dzīvojamās mājas, kurā ietilpst konkrētais dzīvoklis, īpašnieci.

Civillikuma 1036. pants paredz, ka īpašniekam ir pilnīgas varas tiesība pār lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem. Saskaņā ar Civillikuma 1038. pantu īpašnieks var viņam piederošo lietu valdīt, iegūt tās augļus, izlietot to pēc sava ieskata savas mantas pavairošanai un vispār to lietot visādā kārtā, kaut arī no tam rastos zaudējums citai personai.

No tiesai sniegtajiem paskaidrojumiem secināms, ka atbildētāja sev piederošā īpašuma daļu – dzīvokli Nr. 5 – ir izīrējusi trešajai personai, tādējādi realizējot savas īpašnieka tiesības. Tiesa atzīst, ka saistības, kas izriet no īres līguma, saista atbildētāju un īrnieci, taču minētais īres līgums nav saistošs un neuzliek nekādus pienākumus prasītājai.

Kaut arī prasītāja ir noslēgusi vienošanos ar dzīvokļa īrnieci par parāda samaksu, celt prasību tiesā par saistības izpildi, kas izriet no minētās vienošanās, ir prasītājas tiesība, nevis pienākums. Neatkarīgi no noslēgtās vienošanās ar dzīvokļa īrnieci, pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem primāri ir dzīvokļa īpašniekam, kā to paredz Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 3. punkts. Turklāt, kā norādījusi prasītāja un kā tas redzams arī no parāda aprēķina, dzīvokļa īrniece noslēgto vienošanos nav pildījusi.

Līdzīgi kā Civillikuma 1036. un 1038. pants, arī Dzīvokļa īpašuma likuma 9. pants paredz, ka dzīvokļa īpašniekam attiecībā uz dzīvokļa īpašumu ir pilnīgas varas tiesības, tostarp valdīt un lietot dzīvokļa īpašumu, iegūt no tā labumu, izmantot to pēc sava ieskata mantas pavairošanai, kā arī nodot dzīvokļa īpašumu lietošanā citām personām.

Neatkarīgi no apstākļa, ka atbildētāja sev piederošā īpašuma daļu ir nodevusi lietošanā citai personai, siltumapgādes pakalpojums ir sniegts īpašniecei, lai nodrošinātu apkuri tai piederošajam īpašumam. Situācijā, kad dzīvokļa īrniece samaksu pakalpojuma sniedzējam nav veikusi vai veikusi to nepilnā apmērā, prasītājai nav liegtas tiesības vērsties tiesā un lūgt piedzīt parādu no īpašnieces.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5. panta pirmā daļa noteic, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana (tajā skaitā ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītu lēmumu pieņemšana, darījumu slēgšana) ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums. Minētā likuma 6. panta otrā daļa paredz, ka siltumenerģijas pakalpojuma nodrošināšana ir obligāti veicama pārvaldīšanas darbība.

No minētajām normām, kā arī Ministru kabineta 2008. gada 21. oktobra noteikumiem Nr. 876 "Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" izriet tieši īpašnieka pienākums slēgt līgumu par siltumenerģijas pakalpojuma sniegšanu un līdz ar to arī norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem. Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu uzskatīt, ka

līgumu par siltumenerģijas piegādi ar prasītāju ir noslēgusi īrniece. Līdz ar to tiesa secina, ka prasītājai ir tiesisks pamats piedzīt no atbildētājas kā īpašnieces parādu par sniegtajiem siltumenerģijas pakalpojumiem. Arī Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3} panta pirmā daļa paredz, ka par dzīvojamās mājas uzturēšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem dzīvojamās mājas īpašnieks patstāvīgi norēķinās ar attiecīgā pakalpojuma sniedzēju, veicot tiešus maksājumus pakalpojuma sniedzējam, izņemot šā panta otrajā daļā minēto gadījumu.

[4.1.3] Ministru kabineta 2008. gada 21. oktobra noteikumu Nr. 876 "Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi" 36. punkts (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2022. gada 13. oktobrim) noteica, ka norēķinus par iepriekšējā mēnesī izlietoto siltumenerģiju veic saskaņā ar rēķinu, kuru līdz nākamā mēneša piektajam datumam izraksta piegādātājs.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja, atbilstoši minētajai normai, ik mēnesi izrakstījusi atbildētājas īpašniekam /pers. I/ rēķinus par piegādāto siltumenerģiju. Atbildētāja nav apstrīdējusi prasītājas sastādīto parāda aprēķinu.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Saskaņā ar minētā panta otro daļu pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti.

No lietai pievienotajiem maksājumu uzdevumiem redzams, ka dzīvokļa īrniece /pers. D/ pēc prasības celšanas tiesā ir veikusi sekojošus maksājumus prasītājai par saņemto siltumenerģijas pakalpojumu dzīvoklī Nr. 5: 11.08.2022. samaksāti 100,00 EUR; 19.08.2022. samaksāti 20,00 EUR; 23.09.2022. samaksāti 30,00 EUR; 10.10.2022. samaksāti 100,00 EUR un 14.10.2022. samaksāti 100,00 EUR. Kā maksājuma pamatojums visos maksājumu uzdevumos norādīts rēķina Nr. P1021-2201/adrese/. Minētais rēķins ietver parāda summu 1186,54 EUR, kas izveidojusies līdz 2022. gada janvārim, kā arī tekošo maksājumu par 2022. gada janvāra mēnesi. Tā kā prasība tiesā celta par parāda piedziņu, kas izveidojies līdz 30.06.2022., secināms, ka minētie maksājumi veikti parāda, par kura piedziņu celta prasība, dzēšanai. Tādējādi konstatējams, ka pēc prasības celšanas parāda segšanai kopā samaksāti 350,00 EUR.

Tā kā prasītāja, iesniedzot prasības pieteikuma precizējumu, faktiski ir atteikusies no prasības daļā par pamatparāda 250,00 EUR piedziņu, bet lietā iesniegtie pierādījumi apstiprina parāda samaksu 350,00 EUR apmērā, tiesa atzīst, ka prasība daļā par pamatparāda piedziņu ir apmierināma daļēji un no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenams pamatparāds 1413,34 EUR, bet prasība daļā par pamatparāda 100,00 EUR piedziņu ir noraidāma.

[4.2] Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Prasītāja par periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus atbilstoši Civillikuma 1765. panta pirmajai daļai, kas paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Ņemot vērā, ka atbildētāja nav veikusi maksājumus par siltumenerģiju rēķinos norādītajos termiņos, tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami likumiskie procenti par periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. 85,91 EUR.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Saskaņā ar minētā panta otro daļu, ja prasītājs neuztur savus prasījumus tāpēc, ka atbildētājs tos pēc prasības iesniegšanas labprātīgi apmierinājis, tiesa pēc prasītāja lūguma piespriež no atbildētāja prasītāja samaksātos tiesas izdevumus.

Sākotnēji prasība tiesā celta par parāda 1763,34 EUR un likumisko procentu 94,10 EUR - kopā 1857,44 EUR piedziņu, par ko, atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1.a punktam, samaksāta valsts nodeva 278,62 EUR. Prasību daļā par pamatparāda 250,00 EUR piedziņu prasītāja neuzturēja, jo minētā summa pēc prasības celšanas tika samaksāta. No prasības daļā par likumisko procentu 8,19 EUR piedziņu prasītāja atteikusies, nenorādot pamatojumu. Tādējādi prasības summa, no kuras aprēķināma valsts nodeva, ir 1849,25 EUR (1857,44 - 8,19 = 1849,25). Par minēto summu maksājama valsts nodeva 277,39 EUR. Tā kā tiesa prasību apmierina daļēji (94,59 % apmērā), no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama valsts nodeva 262,38 EUR (277,39 x 94,59 %) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,78 EUR, tas ir, 94,59 % no lietā faktiski izlietotās ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu summas.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus no piedzītās, bet vēl nesamaksātās summas.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 223. panta 4. punktu tiesa izbeidz tiesvedību, ja prasītājs atteicies no prasības. Ņemot vērā, ka prasītāja no prasības daļā par pamatparāda 250,00 EUR un likumisko procentu 8,19 EUR piedziņu ir atteikusies, tiesvedība lietā šajā daļā ir izbeidzama.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1} pantam spriedumā nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41. panta pirmo un otro daļu, 97., 189.-195., 204.[1] pantu, 223. panta 4. punktu, 250.[25], 250.[27] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no Kuldīgas rajona zemnieku saimniecības "/nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „KULDĪGAS SILTUMTĪKLI", reģistrācijas Nr. 40003007890, parādu par piegādāto siltumenerģiju par laika periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. 1413,34 EUR (tūkstoš četrsimt trīspadsmit *euro* un 34 centi), likumiskos nokavējuma procentus par laika periodu no 30.11.2019. līdz 30.06.2022. 85,91 EUR (astoņdesmit pieci *euro* un 91 cents), valsts nodevu 262,38 EUR (divsimt sešdesmit divi *euro* un 38 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,78 EUR (trīs *euro* un 78 centi).

Par labu prasītājai piedzīto summu samaksa veicama kontā Nr. LV03HABA0551008541298, AS „Swedbank".

Noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 procentus no piedzītās, bet vēl nesamaksātās summas.

Noraidīt prasību daļā par pamatparāda 100,00 EUR piedziņu.

Izbeigt tiesvedību lietā daļā par pamatparāda 250,00 EUR un likumisko procentu 8,19 EUR piedziņu.

Noteikt, ka atbildētāja spriedumu var izpildīt labprātīgi 10 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā.

Pilns spriedums sastādīts 2022. gada 15. decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts*) A. Brīze

**Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu*